
Nu omžiu omžēnūju tuo žemie mes gīvenam
Par omžiu omžius būsem par sava vākus mes.
I kas sakītē ēšdrīstom,
Ka gīvē vuos vuos besam
Tam kērščiau žuodi svari –
No, paveiziek ē sprēsk.

Žemaitiou daug sakītē ē klibintē anou rektom,
Bet ka jau jemas darba, ta kap par svēista slīst.
Ta, mergēs ē vaikiokā,
Paruodīkem, kas esam.
Ē truopnē mes, ē kēitē,
Lai vēsē mums pavīd.

Ožtrauksem daina sena
Api karēs tievū,
O meilēs deivē skērsem
Daug puosmu nuoširdiū.

Ka če jau sosērinkuom,
Rokoukem truopnē, trumpā,
Dainioukem, šuokem, būkem
Žemaitēškuo palonkie.